

Vergaderjaar 1988–1989

19785

Regels met betrekking tot het consumenten- krediet (Wet op het consumentenkrediet)

Nr. 14

GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

5 juni 1989

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is nieuwe regels te geven met betrekking tot het consumentenkrediet, mede ter vervanging van de bepalingen van de Wet op het consumptief geldkrediet (Stb. 1972, 399) en de Wet op het afbetalingsstelsel 1961 (Stb. 1976, 515) en, in verband daarmee, de Colportagewet (Stb. 1973, 438) te wijzigen en voorts, dat de richtlijn (EEG) nr. 87/102 van de Raad van de Europese Gemeenschappen, van 22 december 1986, betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake het consumentenkrediet (PbEG L 42), noodzaakt tot het vaststellen van een aantal wettelijke bepalingen met betrekking tot het consumentenkrediet;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALINGEN

Afdeling 1. Definities

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. *krediettransactie*: iedere overeenkomst en ieder samenstel van overeenkomsten met de strekking dat:

1°. door of vanwege de eerste partij (de kredietgever) aan de tweede partij (de kredietnemer) een geldsom ter beschikking wordt gesteld en de tweede partij aan de eerste partij een of meer betalingen doet,

2°. door of vanwege de eerste partij (de kredietgever) aan de tweede partij (de kredietnemer) het genot van een roerende lichamelijke zaak wordt verschaft of een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen dienst wordt verleend en de tweede partij aan de eerste partij een of meer betalingen doet, of

3°. door of vanwege de eerste partij (de kredietgever) aan de tweede partij (de kredietnemer), dan wel ten behoeve van deze aan een derde partij (de leverancier) een geldsom ter beschikking wordt gesteld ter zake van het verschaffen van het genot van een roerende lichamelijke zaak of het verlenen van een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen dienst aan de tweede partij, en de tweede partij aan de eerste partij of aan de derde partij een of meer betalingen doet,

en dat ten minste een van de betalingen van de kredietnemer later plaatsvindt dan drie maanden nadat de geldsom ter beschikking is gesteld, onderscheidenlijk nadat met het verschaffen van het genot van de zaak of het verlenen van de dienst een aanvang is gemaakt;

b. *krediet verlenen*: het als kredietgever deelnemen aan een krediettransactie;

c. *kredietbemiddeling*: alle bedrijfs- of beroepsmatige verrichtingen en bemoeiingen, gericht op het tot stand brengen van een krediettransactie, van iemand (de kredietbemiddelaar) die geen partij is bij die transactie;

d. *geldkrediet*: een krediettransactie als bedoeld onder a, 1°;

e. *goederenkrediet*: een krediettransactie als bedoeld onder a, 2° of 3°;

f. *doorlopend geldkrediet*: een geldkrediet, waarbij de kredietnemer op verschillende tijdstippen geldsommen bij de kredietgever kan opnemen, voor zover het uitstaand saldo een bepaald bedrag (de kredietlimiet) niet overschrijdt;

g. *doorlopend goederenkrediet*: een goederenkrediet, waarbij de kredietgever dan wel de leverancier ervoor heeft te zorgen, dat aan de kredietnemer op verschillende tijdstippen het genot van zaken wordt verschaft of diensten worden verleend, voor zover het uitstaand saldo een bepaald bedrag (de kredietlimiet) niet overschrijdt;

h. *uitstaand saldo bij geldkrediet*: het op enig tijdstip bestaande totaal van de tot en met dat tijdstip door de kredietnemer opgenomen geldsommen, vermeerderd met de tot en met dat tijdstip aan deze in rekening gebrachte kredietvergoeding en verminderd met de door deze tot en met dat tijdstip gedane betalingen;

i. *uitstaand saldo bij goederenkrediet*: het op enig tijdstip bestaande totaal van de contantprijzen van de zaken onderscheidenlijk diensten, waarvan aan de kredietnemer tot en met dat tijdstip het genot is verschaft, onderscheidenlijk welke aan de kredietnemer zijn verleend, vermeerderd met het totaalbedrag van de in dat kader tot en met dat tijdstip aan de kredietnemer in rekening gebrachte kredietvergoeding en verminderd met het totaalbedrag van de in dat kader tot en met dat tijdstip door de kredietnemer gedane betalingen;

j. *kredietvergoeding*: alle beloningen en vergoedingen, in welke vorm ook, die de kredietgever of de leverancier ter zake van een krediettransactie bedingt, in rekening brengt of aanvaardt, bij goederenkrediet verminderd met het totaal van de contantprijzen van de zaken onderscheidenlijk diensten, waarvan de kredietnemer het genot wordt verschaft onderscheidenlijk welke aan de kredietnemer worden verleend;

k. *effectief kredietvergoedingspercentage op jaarbasis*: de bij afwikkeling van een krediettransactie overeenkomstig de betalingsregeling aan de kredietnemer in rekening te brengen kredietvergoeding, uitgedrukt in een percentage op jaarbasis van het uitstaand saldo;

l. *kredietsom bij geldkrediet*: de geldsom die de kredietnemer in het kader van een geldkrediet ter beschikking wordt gesteld, met dien verstande, dat bij doorlopend geldkrediet de kredietlimiet als die geldsom wordt aangemerkt;

m. *kredietsom bij goederenkrediet*: het verschil tussen het totaal van de contantprijzen van de zaken onderscheidenlijk diensten, waarvan de kredietnemer het genot wordt verschaft, onderscheidenlijk welke aan de kredietnemer worden verleend, en de door deze in dat kader gedane contante betalingen, met dien verstande, dat bij doorlopend goederenkrediet de kredietlimiet als dat verschil wordt aangemerkt;

n. *gemeentelijke kredietbank*: een instelling voor kredietverlening, opgericht door een of meer gemeenten;

- o. *Onze Minister*: Onze Minister van Economische Zaken;
- p. *richtlijn*: richtlijn (EEG) nr. 87/102 van de Raad van de Europese Gemeenschappen, van 22 december 1986, betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake het consumentenkrediet (PbEG L 42).

Afdeling 2. Bepanking van de reikwijdte van de wet

Artikel 2

Deze wet geldt slechts voor krediettransacties, waaraan de kredietgever en, in voorkomend geval, de leverancier, deelnemen in de uitoefening van een bedrijf of beroep en waarbij de kredietnemer een natuurlijke persoon is.

Artikel 3

1. Deze wet geldt niet voor krediettransacties, waarbij de kredietssom meer dan vijftigduizend gulden bedraagt.

2. In afwijking van het eerste lid gelden de ingevolge artikel 26 te regelen verplichtingen met betrekking tot het vermelden van het effectieve kredietvergoedingspercentage op jaarbasis, mede voor krediettransacties waarbij de kredietssom meer dan vijftigduizend gulden bedraagt.

3. Het in het eerste lid genoemde bedrag kan bij algemene maatregel van bestuur in verband met geldontwaarding, dan wel in verband met een herziening van de in de richtlijn genoemd bedragen ingevolge artikel 13, tweede lid, van de richtlijn, worden gewijzigd. Een zodanige maatregel kan niet eerder dan twee jaar na het tijdstip van in werking treden van deze wet worden vastgesteld en vervolgens niet eerder dan twee jaar na het vaststellen van de vorige maatregel. Het nieuw vast te stellen bedrag kan slechts vijfduizend gulden of een veelvoud daarvan afwijken van het voordien geldende bedrag, tenzij de wijziging verband houdt met een herziening als bedoeld in artikel 13, tweede lid, van de richtlijn. Een aldus bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld bedrag treedt in de plaats van het in het eerste lid genoemde bedrag.

Artikel 4

1. Deze wet geldt voorts niet voor krediettransacties:

a. waarbij het effectieve kredietvergoedingspercentage op jaarbasis, berekend op door Onze Minister aan te geven wijze, op het tijdstip van aangaan van de transactie niet meer bedraagt dan de wettelijke rente, bedoeld in artikel 1286 van het Burgerlijk Wetboek, mits geen openbaar aanbod wordt gedaan tot het deelnemen aan die transacties;

b. betreffende zaken, die naar hun aard uitsluitend in de uitoefening van een bedrijf of van een zelfstandig uitgeoefend beroep plegen te worden gebruikt of verbruikt;

c. waaraan als kredietnemer deelneemt een ondernemer, die de betrokken zaken in de uitoefening van een bedrijf wederverkoopt;

d. waaraan als kredietnemer deelneemt een ondernemer of zelfstandige beroepsbeoefenaar en met betrekking waartoe in een door de kredietnemer ondertekende verklaring staat vermeld, dat het krediet wordt verleend ten behoeve van de uitoefening van diens bedrijf of beroep;

e. die bestaan uit een overeenkomst van huur en verhuur of waartoe een zodanige overeenkomst behoort, tenzij deze betrekking heeft op bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen zaken en de strekking heeft dat het verschaffen van het genot van de zaak, waarop de overeenkomst betrekking heeft, al of niet door verlenging van die overeenkomst of het aangaan van een nieuwe overeenkomst, langer dan zes maanden zal duren;

f. die bestaat uit een geldkrediet, bij het aangaan waarvan hypothe-
caire zekerheid wordt verleend, dan wel een geldkrediet met betrekking
waartoe reeds hypothecaire zekerheid bestaat, mits het krediet wordt
verleend tegen een voor hypothecaire financieringen van de betrokken
kredietgever gebruikelijk effectief kredietvergoedingspercentage op
jaarbasis;

g. die bestaan uit belening van een levensverzekering bij de betrokken
levensverzekeraar;

h. die bestaan uit belening van ter beurze genoteerde effecten dan wel
van niet ter beurze genoteerde effecten, voor zover de waarde daarvan
door middel van een openbare prijsaanduiding voor een ieder kenbaar is,
mits de kredietsom de waarde van de betrokken effecten op het tijdstip
van het aangaan van de transactie niet te boven gaat;

i. die bestaan uit een belening in de zin van de Pandhuiswet (Stb.
1910, 321), welke plaats vindt in een bank van lening als bedoeld in
artikel 1, eerste lid, van die wet, indien daar in hoofdzaak beleningen
plaatsvinden op de in die bepaling omschreven wijze;

j. waaraan wordt deelgenomen door openbare lichamen, ter uitvoering
van een wettelijke taak.

2. In afwijking van het eerste lid geldt het bepaalde bij en krachtens de
artikelen 26, vijfde lid, en 64a mede ten aanzien van krediettransacties
als bedoeld in het eerste lid, onder f.

3. Indien een kredietgever bij het deelnemen aan krediettransacties als
bedoeld in het eerste lid, onder a, handelt in strijd met hetgeen van een
goed kredietgever in het maatschappelijk verkeer mag worden verwacht
kan Onze Minister deze wet dan wel een of meer bepalingen daarvan van
toepassing verklaren ter zake van zodanige krediettransacties.

4. Een beschikking als bedoeld in het tweede lid vermeldt de gronden
waarop zij berust.

Afdeling 3. Gemeentelijke kredietbanken

Artikel 5

Met uitzondering van deze afdeling en het bepaalde bij en krachtens
de artikelen 26, zesde lid, 30, 32, 35 en 36, voor zover het de kredietver-
goeding, bedoeld in artikel 34, onder c, betreft, 37, 38, onder b, 39,
tweede lid, 41, 42, 43 en 43a, geldt deze wet niet voor krediettrans-
acties, waaraan een gemeentelijke kredietbank als kredietgever
deelneemt.

Artikel 6

Een gemeentelijke kredietbank wordt opgericht en opgeheven bij of
ingevolge een daartoe strekkend besluit van de gemeenteraad. Het
besluit wordt onderworpen aan de goedkeuring van gedeputeerde staten.

Artikel 7

1. De gemeenteraad stelt voor de bedrijfsvoering van de gemeentelijke
kredietbank een reglement vast, waarin ten minste regels worden
opgenomen betreffende de voorwaarden, waarop kredieten worden
verleend en de kosten van het krediet.

2. In het reglement worden regels gesteld van gelijke strekking als het
voorschrift, bedoeld in artikel 14, tweede lid.

3. Het reglement wordt onderworpen aan de goedkeuring van gedepu-
teerde staten.

Artikel 8

Het bepaalde in de artikelen 230 tot en met 232 en 235, 236 en 237, tweede lid, van de gemeentewet (Stb. 1851, 85) is mede van toepassing ten aanzien van de in de artikelen 6 en 7 bedoelde beslissingen van gedeputeerde staten.

HOOFDSTUK II. DE KREDIETGEVER

Afdeling 1. De vergunning

Artikel 9

Het is verboden zonder daartoe verleende vergunning krediet te verlenen, dan wel zich als kredietgever voor te doen.

Artikel 10

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld betreffende de wijze, waarop de aanvraag om een vergunning moet worden ingediend, de gegevens welke daarbij moeten worden verstrekt en de bescheiden die daarbij moeten worden overgelegd.
2. De aanvrager is ten gunste van 's Rijks schatkist een bij of krachtens de maatregel vast te stellen bedrag verschuldigd.
3. Op de aanvraag wordt niet beslist zolang de krachtens het eerste lid verlangde gegevens en bescheiden niet zijn ontvangen en het krachtens het tweede lid verschuldigde bedrag niet is voldaan.

Artikel 11

1. Op een aanvraag om een vergunning wordt beslist door Onze Minister.
2. Op de aanvraag wordt beslist binnen drie maanden na de dag waarop alle in artikel 10, derde lid, bedoelde gegevens en bescheiden zijn ontvangen en het aldaar bedoelde bedrag is voldaan.
3. Een beslissing als bedoeld in het eerste lid wordt de aanvrager schriftelijk medegedeeld; voor zover bij de beslissing wordt afgeweken van de aanvraag, dan wel de vergunning wordt geweigerd, geschiedt zulks onder opgaaf van redenen.

Artikel 11a

1. Een vergunning kan worden verleend aan een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid en daarbij aangesloten instellingen tezamen, indien die rechtspersoon:
 - a. beschikt over voldoende statutaire bevoegdheden jegens de aangesloten instellingen om een handelen van een zodanige instelling in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde, dan wel met hetgeen anderszins van een goed kredietgever in het maatschappelijk verkeer mag worden verwacht, tegen te kunnen gaan,
 - b. beschikt over voldoende mogelijkheden tot deskundige ondersteuning van de aangesloten instellingen, en
 - c. gemachtigd is die instellingen bij de vergunningaanvraag en ook overigens voor de toepassing van dit hoofdstuk te vertegenwoordigen.
2. Indien na de verlening van een vergunning als bedoeld in het eerste lid een instelling zich op gelijke voet aansluit bij de rechtspersoon, gaat de vergunning mede gelden voor die instelling.

Artikel 12

Onze Minister verleent de vergunning tenzij er gegronde reden is om aan te nemen dat:

- a. de feitelijke toestand niet met het in of bij de aanvraag vermelde in overeenstemming is of zal zijn;
- b. bij de kredietverlening in strijd zal worden gehandeld met het bij of krachtens deze wet bepaalde dan wel met hetgeen anderszins van een goed kredietgever in het maatschappelijk verkeer mag worden verwacht;
- c. de aanvrager bij de kredietverlening niet voor eigen rekening en risico zal optreden.

Artikel 13 (vervallen)

Artikel 14

1. Een vergunning kan onder beperkingen worden verleend. Aan een vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.
2. Aan de vergunning wordt het voorschrift verbonden dat de houder op een daarbij aan te geven wijze dient deel te nemen aan een stelsel van kredietregistratie, tenzij dit voorschrift naar het oordeel van Onze Minister in redelijkheid niet aan de vergunning kan worden verbonden.
3. Aan een vergunning als bedoeld in artikel 11a wordt het voorschrift verbonden dat aan Onze Minister melding moet worden gedaan van de aansluiting van een instelling als bedoeld in artikel 11a, tweede lid, onderscheidenlijk van de beëindiging daarvan.

Artikel 15

1. Op schriftelijk verzoek van de vergunninghouder kan Onze Minister de beperkingen en voorschriften wijzigen, aanvullen of intrekken, alsnog beperkingen aanbrengen of voorschriften aan de vergunning verbinden dan wel de vergunning intrekken.
2. Een beslissing als bedoeld in het eerste lid wordt de verzoeker onder opgaaf van redenen schriftelijk medegedeeld voor zover daarbij het verzoek van de vergunninghouder niet wordt ingewilligd.

Artikel 16

1. Onze Minister kan een aanwijzing geven aan de vergunninghouder:
 - a. die handelt in strijd met de bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften;
 - b. die anderszins handelt in strijd met hetgeen van een goed kredietgever in het maatschappelijk verkeer mag worden verwacht;
 - c. die bij de kredietverlening niet voor eigen rekening en risico optreedt.
2. De aanwijzing vermeldt de handelingen welke de vergunninghouder naar het oordeel van Onze Minister dient te verrichten of na te laten.
3. Onze Minister kan bij het geven van de aanwijzing verklaren dat deze buiten beschouwing blijft voor de toepassing van artikel 17, eerste lid, onder b.
4. Een aanwijzing wordt de vergunninghouder onder opgaaf van redenen schriftelijk medegedeeld.
5. Onze Minister kan een aanwijzing ter openbare kennis brengen wanneer deze niet meer door een beslissing in beroep kan worden getroffen.

Artikel 17

1. Buiten de gevallen, bedoeld in artikel 15, eerste lid, kan een vergunning door Onze Minister worden ingetrokken of beperkt of kunnen daaraan door hem voorschriften worden verbonden:

- a. indien de te harer verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat de vergunning zou zijn geweigerd, onderscheidenlijk onder beperkingen of met voorschriften zou zijn verleend, indien bij de behandeling van de aanvraag de juiste gegevens bekend waren geweest;
 - b. indien binnen twee jaar, nadat een krachtens artikel 16 aan de houder gegeven aanwijzing onherroepelijk is geworden, zich wederom een geval als bedoeld in artikel 16, eerste lid, voordoet;
 - c. indien de vergunninghouder aan een aanwijzing geen gevolg geeft;
 - d. indien de vergunninghouder gedurende een periode van ten minste twaalf opeenvolgende maanden minder dan honderd kredieten heeft verleend;
 - e. indien de vergunninghouder in staat van faillissement is komen te verkeren of indien door een rechterlijke beschikking één of meer goederen van de vergunninghouder onder bewind zijn gesteld of indien diens ondercuratelestelling is uitgesproken.
2. Een vergunning wordt door Onze Minister ingetrokken of beperkt of daaraan worden door hem voorschriften verbonden, indien blijkt van gedragingen van de vergunninghouder of van handelingen in zijn onderneming welke in zodanige mate indruisen tegen hetgeen van een goed kredietgever in het maatschappelijk verkeer redelijkerwijs mag worden verwacht dat het krediet verlenen hem niet langer dan wel slechts met beperkingen of onder voorschriften kan worden toegestaan.
3. Een beschikking als bedoeld in het eerste of tweede lid wordt de vergunninghouder onder opgaaf van redenen schriftelijk medegedeeld.
4. Een beschikking als bedoeld in het eerste of tweede lid wordt niet genomen dan nadat de vergunninghouder in de gelegenheid is gesteld zich te doen horen aangaande het voornemen daartoe.

Artikel 18

1. De vergunning vervalt, behoudens het bepaalde in het tweede lid, door:
- a. overlijden van de vergunninghouder;
 - b. het onherroepelijk worden van een rechterlijke beschikking houdende ondercuratelestelling van de vergunninghouder;
 - c. fusie van de rechtspersoon aan wie de vergunning is verleend;
 - d. ontbinding van de rechtspersoon aan wie de vergunning is verleend;
 - e. overdracht door de vergunninghouder van de onderneming waarvoor de vergunning is verleend.
2. Indien toepassing is gegeven aan artikel 11a en zich een van de in het eerste lid bedoelde feiten of omstandigheden voordoet ten aanzien van een van de aangesloten instellingen, vervalt de werking van de vergunning voor de betrokken instelling. Indien het de in artikel 11a genoemde rechtspersoon als zodanig betreft, vervalt de vergunning in haar geheel.
3. Indien zich een geval als bedoeld in het eerste of tweede lid voordoet en de onderneming waarvoor de vergunning werd verleend aan een andere persoon is overgedragen of op een andere persoon is overgegaan, blijft de vergunning voor die persoon gelden gedurende twee maanden na de dag waarop ingevolge het eerste lid de vergunning zou vervallen en, indien binnen die tijdsruimte door die persoon een nieuwe vergunning is aangevraagd, verder tot het tijdstip waarop de beslissing op de aanvraag onherroepelijk is geworden.

Artikel 19

Van het tijdstip af waarop de vergunning is vervallen of ingetrokken, onderscheidenlijk de werking daarvan is vervallen, geldt het in artikel 9 bedoelde verbod niet voor de voormalige vergunninghouder, onderscheidenlijk de betrokken instelling, voor zover het de afwikkeling van de lopende zaken betreft.

Afdeling 2. Het register

Artikel 20

1. Er is een register waarin de vergunninghouders worden ingeschreven. Het register wordt gehouden door Onze Minister en ligt bij diens ministerie voor een ieder kosteloos ter inzage.

2. Onze Minister bepaalt welke gegevens betreffende de vergunninghouders in het register worden opgenomen en op welke wijze het register wordt ingericht.

Artikel 21

1. De inschrijving van een vergunninghouder geschiedt zodra hem een vergunning als bedoeld in artikel 9 is verleend.

2. De inschrijving van een vergunninghouder wiens vergunning onherroepelijk is ingetrokken of is vervallen wordt doorgehaald.

3. Onze Minister brengt de nodige aanvullingen of wijzigingen in de ingeschreven gegevens aan indien zich een geval als bedoeld in artikel 11a, tweede lid, voordoet dan wel de werking van een vergunning voor een aangesloten instelling als bedoeld in artikel 11a, eerste lid, vervalt door het beëindigen van de aansluiting of door de werking van artikel 18, tweede lid.

4. Indien hem genoegzaam is gebleken dat de ten aanzien van een vergunninghouder ingeschreven gegevens niet overeenstemmen met de werkelijke situatie is Onze Minister bevoegd de nodige wijzigingen in de ingeschreven gegevens aan te brengen. Hij doet hiervan aan de vergunninghouder zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling.

Artikel 22

1. Onze Minister verstrekt aan een ieder op diens verzoek afschriften van, uittreksels uit of mededelingen betreffende in het register opgenomen gegevens.

2. Onze Minister stelt de voor de verstrekking van andere dan mondelinge gegevens verschuldigde bedragen vast.

Afdeling 3. Overige bepalingen

Artikel 23

1. De vergunninghouder zorgt voor een behoorlijke administratie van zijn bedrijf of beroep.

2. De vergunninghouder richt de administratie zodanig in dat aan de hand hiervan de naleving van de bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften zo goed mogelijk kan worden beoordeeld.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 6, derde lid, Wetboek van Koophandel is de vergunninghouder of de voormalige vergunninghouder verplicht alle bescheiden die gegevens inhouden betreffende een door hem verleend krediet onder zich te houden gedurende vijf jaren na de dag waarop die krediettransactie is afgewikkeld.

4. In gevallen waarin een vergunning als bedoeld in artikel 11a is verleend, rusten de in het eerste tot en met derde lid bedoelde verplichtingen op de in artikel 11a genoemde rechtspersoon onderscheidenlijk elk van de afzonderlijke aangesloten instellingen, voor zover het de bedrijfsuitoefening van die rechtspersoon onderscheidenlijk van een zodanige instelling betreft.

Artikel 24

1. Iedere vergunninghouder is verplicht Onze Minister binnen een half jaar na afloop van elk kalenderjaar een opgave te verstrekken van:

- a. het aantal in het afgelopen kalenderjaar verleende kredieten alsmede het totaal van de kredietsommen daarvan, onderverdeeld naar grootte van de kredietsom, looptijd en kredietvergoeding;
- b. het aantal van de tot en met het afgelopen kalenderjaar verstrekte, nog lopende kredieten alsmede de uitstaande saldi daarvan, onderverdeeld als bedoeld onder a.

2. Onze Minister kan regels stellen aangaande de wijze waarop de in het eerste lid bedoelde gegevens moeten worden verstrekt en nadere regels aangaande de onderverdeling van die gegevens. Daarbij kan hij bepalen dat de gegevens moeten worden verstrekt door tussenkomst van een dienst waarbij de ingevolge artikel 55 aangewezen ambtenaren werkzaam zijn, dan wel van de in artikel 59a, eerste lid, bedoelde organisatie.

Artikel 25

1. De vergunninghouder geeft jaarlijks opdracht aan een onafhankelijke accountant tot het verrichten van onderzoek ten behoeve het door Onze Minister uit te oefenen toezicht op de naleving van het bij en krachtens deze wet bepaalde.

2. Onze Minister stelt regels ten aanzien van het in het eerste lid bedoelde onderzoek. Deze regels hebben in elk geval betrekking op de gegevens die moeten worden verzameld, de wijze waarop het onderzoek dient te geschieden, de werkzaamheden die in dat kader dienen te worden verricht en de verslaglegging aangaande het onderzoek.

3. De vergunninghouder brengt het door de accountant aan hem uitgebrachte verslag van het onderzoek ter kennis van Onze Minister, uiterlijk op een door deze te bepalen tijdstip. Onze Minister kan bepalen dat het verslag te zijnen behoeve ter kennis wordt gebracht van een dienst waarbij de ingevolge artikel 55 aangewezen ambtenaren werkzaam zij of aan de in artikel 59a, eerste lid, bedoelde organisatie.

4. De vergunninghouder verleent bij de opdracht tot het onderzoek de accountant een schriftelijke machtiging om desgevraagd aan de ingevolge artikel 55 aangewezen ambtenaren en de ingevolge artikel 59a aangewezen accountants alle inlichtingen te verstrekken, die redelijkerwijs nodig zijn ter uitvoering van hun taak. Indien een zodanige ambtenaar of accountant inlichtingen verlangt van de accountant die een opdracht tot onderzoek van de vergunninghouder heeft ontvangen, stelt hij de vergunninghouder of een door deze aan te wijzen vertegenwoordiger in de gelegenheid aanwezig te zijn bij het verstrekken van de inlichtingen.

HOOFDSTUK III. WERVING, BEMIDDELING EN BEHANDELING VAN KREDIETAANVRAGEN

Artikel 26

1. Iedere kredietgever en iedere leverancier is verplicht kosteloos een prospectus beschikbaar te stellen, waarin hij de voorwaarden, waaronder hij bereid is deel te nemen aan krediettransacties, bekend maakt. Bij algemene maatregel van bestuur worden, in het belang van een goede voorlichting, regels gesteld ten aanzien van die bekendmaking. Tot die regels behoort in elk geval de verplichting voor de kredietgever, op wie artikel 28, tweede lid, van toepassing is, om in het prospectus te vermelden hetgeen hij ter voldoening aan die bepaling verricht.

2. Gelijke regels als bedoeld in het eerste lid kunnen bij de maatregel worden gesteld voor andere wijzen van aanbidding van kredieten.

3. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van iedere kredietbemiddelaar met betrekking tot bekendmaking van de voorwaarden waaronder de kredietgever voor wie hij bemiddelt, bereid is deel te nemen aan krediettransacties.

4. Tot de regels, bedoeld in het eerste en tweede lid, behoort in elk geval de verplichting tot vermelding van het effectieve kredietvergoedingspercentage op jaarbasis, berekend op de door Onze Minister aangegeven wijze, in prospectussen en in andere aanbiedingen waarin melding wordt gemaakt van kredietvergoeding of van betalingen, te verrichten door de kredietnemer.

5. De kredietgever en de kredietbemiddelaar dienen in aanbiedingen van geldkrediet als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder f, waarin melding wordt gemaakt van kredietvergoeding of van betalingen, te verrichten door de kredietnemer, het effectieve kredietvergoedingspercentage op jaarbasis te vermelden. Onze Minister stelt regels aangaande de berekening van dit percentage en de vermelding daarvan. Daarbij bepaalt Onze Minister dat de berekening en de vermelding geschieden op de wijze die is vastgelegd in een daarbij aan te wijzen overeenkomst tussen kredietgevers, indien hij van oordeel is dat aldus op genoegzame wijze uitvoering wordt gegeven aan artikel 3 van de richtlijn.

6. Het vijfde lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van het aanbieden door een gemeentelijke kredietbank van krediettransacties waaraan die bank als kredietgever deelneemt.

Artikel 27

1. Het is de kredietbemiddelaar verboden bij het verlenen van bemiddeling tot het afsluiten van een krediettransactie een beloning of vergoeding, in welke vorm ook, te bedingen of te aanvaarden van, dan wel in rekening te brengen aan een ander dan de kredietgever. Hetzelfde geldt ten aanzien van de leverancier voor het door deze bevorderen van het tot stand komen van een krediettransactie.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen, ten einde een zorgvuldige kredietbemiddeling te bevorderen, regels worden gesteld ter zake van de beloning of vergoeding, bedoeld in het eerste lid, alsmede ter zake van de wijze van uitbetaling daarvan.

3. Nietig is een overeenkomst, voor zover daarbij van het eerste lid of van de regels, bedoeld in het tweede lid, wordt afgeweken.

Artikel 28

1. De kredietgever neemt niet deel aan een krediettransactie waarvan de kredietsom meer dan tweeduizend gulden bedraagt, zonder te beschikken over genoegzame, andere dan mondelinge, inlichtingen aangaande de kredietwaardigheid van degene, voor wie het krediet wordt aangevraagd. De kredietgever houdt van de inlichtingen aantekening in zijn administratie.

2. Indien de kredietgever ingevolge het voorschrift, bedoeld in artikel 14, tweede lid, deelneemt aan een stelsel van kredietregistratie is hij verplicht, alvorens een krediet te verlenen waarvan de kredietsom tweeduizend gulden of meer bedraagt, de in dat kader geregistreerde gegevens over reeds aan degene, voor wie het krediet wordt aangevraagd, verleende kredieten op te vragen, voor zover hij bevoegd is deze te verkrijgen. De kredietgever is verplicht van de verkregen gegevens aantekening te houden in zijn administratie.

3. Het in het eerste en tweede lid genoemde bedrag kan, in verband met geldontwaarding, bij algemene maatregel van bestuur worden gewijzigd. Een aldus bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld bedrag treedt in de plaats van het in het eerste en tweede lid genoemde bedrag.

Artikel 29

1. Indien de kredietaanvraag niet wordt ingewilligd doet de kredietgever de aanvrager op diens verzoek schriftelijk opgaaf van de redenen daarvan.
2. Het is de kredietgever verboden ter zake van een niet ingewilligde kredietaanvraag een beloning of vergoeding, in welke vorm ook, in rekening te brengen aan of te bedingen dan wel te aanvaarden van de aanvrager of degene, ten behoeve van wie het krediet is aangevraagd.
3. Nietig is een overeenkomst, voor zover daarbij van het tweede lid wordt afgeweken.

HOOFDSTUK IV. DE KREDIETTRANSACTIE

Afdeling 1. Het aangaan van een krediettransactie

Artikel 30

1. Een overeenkomst die een krediettransactie vormt of tot een zodanige transactie behoort en waarbij een kredietnemer partij is, wordt aangegaan bij een door of namens alle partijen ondertekende onderhandse of notariële akte.
2. Indien een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid wordt aangegaan bij onderhandse akte, verstrekt de kredietgever of, in geval van een overeenkomst waarbij uitsluitend een leverancier en een kredietnemer partij zijn, de leverancier een door hem ondertekend afschrift aan de kredietnemer.
3. De kredietgever en de leverancier dragen er, ieder voor zover hij aan de transactie deelneemt, zorg voor, dat de akte in ieder geval de volgende gegevens bevat:
 - a. de naam en het adres van ieder der partijen;
 - b. de naam en het adres van de kredietbemiddelaar die bij de totstandkoming van de overeenkomst betrokken is geweest;
 - c. de krediet som in cijfers en in letterschrift;
 - d. bij goederenkrediet: de contantprijs van elk van de zaken of diensten, met dien verstande dat bij doorlopend goederenkrediet slechts de contantprijs behoeft te worden vermeld van de zaken onderscheidenlijk diensten, waarvan bij het aangaan van de transactie bekend is dat aan de kredietnemer het genot daarvan wordt verschafte onderscheidenlijk dat zij worden verleend;
 - e. het totaalbedrag van de kredietvergoeding, voor zover het niet betreft een doorlopend krediet of een krediettransactie waarbij de kredietvergoeding variabel is;
 - f. het effectieve kredietvergoedingspercentage op jaarbasis, berekend op door Onze Minister aan te geven wijze;
 - g. de betalingsregeling;
 - h. de bedingen betreffende zekerheidsrechten van de kredietgever of de leverancier, met inbegrip van een afzonderlijke aanduiding van elke zaak waarop een zodanig recht rust en de ingevolge artikel 40, tweede lid, geldende regeling betreffende overgang van eigendom;
 - i. de bevoegdheid van de kredietnemer tot volledige of gedeeltelijke vervroegde aflossing;
 - j. de plaats en datum van ondertekening.
4. De in het derde lid voorgeschreven vermeldingen moeten duidelijk leesbaar en bevattelijk zijn.
5. Indien niet is voldaan aan het bepaalde in het eerste en tweede lid is de overeenkomst vernietigbaar. De vernietiging geschiedt hetzij door een buitengerechtelijke verklaring van de kredietnemer, hetzij door een rechterlijke uitspraak op diens vordering. De rechtsvordering tot vernietiging verjaart drie jaren na het tot stand komen van de overeenkomst. Na

de verjaring van de rechtsvordering tot vernietiging van de overeenkomst kan deze ook niet meer door een buitengerechtelijke verklaring worden vernietigd.

6. Nietig is een overeenkomst, voor zover daarbij wordt afgeweken van het vijfde lid, dan wel aan de kredietnemer een verplichting wordt opgelegd of een recht wordt ontnomen, ingeval deze een verklaring aflegt of een vordering instelt als bedoeld in het vijfde lid.

Artikel 31

1. Volmacht namens de kredietnemer tot ondertekening van een overeenkomst als bedoeld in artikel 30, eerste lid, mag niet worden verleend aan een kredietgever, een leverancier, een kredietbemiddelaar of iemand, die bij een van hen werkzaam is.

2. Een niet toegelaten volmacht alsmede de met gebruikmaking daarvan gesloten overeenkomst zijn vernietigbaar. Artikel 30, vijfde lid, tweede en derde volzin, en zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Een volmacht als bedoeld in het eerste lid kan te allen tijde worden herroepen. Nietig is een overeenkomst, voor zover daarbij aan de kredietnemer in geval van herroeping van de volmacht een verplichting wordt opgelegd.

Artikel 32

1. In afwijking van artikel 30, eerste lid, kunnen de kredietgever en de leverancier ten aanzien van een krediettransactie, waarvan de kredietsoort niet meer dan tweeduizend gulden bedraagt, volstaan met het onverwijld aan de kredietnemer verstrekken van een schriftelijke bevestiging van de transactie, ieder voor zover hij daaraan heeft deelgenomen. Artikel 30, derde tot en met zesde lid, is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de schriftelijke bevestiging.

2. Het in het eerste lid bedoelde bedrag kan, in verband met geldontwaarding, bij algemene maatregel van bestuur worden gewijzigd. Een aldus bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld bedrag treedt in de plaats van het in het eerste lid genoemde bedrag.

Afdeling 2. Nietigheden

Artikel 33

Nietig is een overeenkomst als bedoeld in artikel 30, eerste lid, voor zover daarbij:

a. de kredietgever of leverancier de bevoegdheid wordt verleend, anders dan bij wijze van een verhoging van de kredietvergoeding welke is toegelaten ingevolge het bepaalde krachtens artikel 35, eenzijdig de kredietvergoeding te verhogen of anderszins de verplichtingen van de kredietnemer te verzwaren;

b. de kredietnemer zich verplicht tot het aangaan van een andere overeenkomst, anders dan ingeval:

1 . uitdrukkelijk aan de kredietnemer het recht wordt toegekend te bepalen met welke wederpartij die overeenkomst zal worden aangegaan,

2 . de overeenkomst verplicht tot het aanhouden van een betaalrekening bij de kredietgever, door middel waarvan de uit de krediettransactie voortvloeiende betalingen dienen plaats te vinden en waaraan voor de kredietnemer geen kosten zijn verbonden;

c. vervroegde opeisbaarheid van het door de kredietnemer verschuldigde wordt bedongen, anders dan voor het geval dat:

1 . de kredietnemer, die gedurende ten minste twee maanden achterstallig is in de betaling van een vervallen termijnbedrag, na in gebreke te zijn gesteld nalatig blijft in de nakoming van zijn verplichtingen,

2. de kredietnemer Nederland metterwoon heeft verlaten, dan wel redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de kredietnemer binnen enkele maanden Nederland metterwoon zal verlaten,
 3. de kredietnemer is overleden,
 4. de kredietnemer in staat van faillissement is komen te verkeren, of
 5. de kredietnemer de tot zekerheid verbonden zaak heeft verduisterd;
- d. de kredietnemer enig recht op arbeidsloon, salaris, pensioen, andere inkomsten uit arbeid of uitkering ingevolge een sociale verzekeringswet, dan wel levensonderhoud, verschuldigd ingevolge Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, ter zake van een krediettransactie op enigerlei wijze overdraagt, vervreemdt of bezwaart, dan wel tot invordering daarvan een onherroepelijke volmacht, in welke vorm of onder welke benaming ook, verleent;
- e. wordt afgeweken van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 34 tot en met 44, met uitzondering van een afwijking als bedoeld in artikel 42, vijfde lid.

Afdeling 3. Kredietvergoeding en betalingen

Artikel 34

Het is de kredietgever en de leverancier verboden enige andere vorm van kredietvergoeding te bedingen, in rekening te brengen of te aanvaarden dan:

- a. een vergoeding welke verschuldigd is bij afwikkeling overeenkomstig de betalingsregeling van de transactie;
- b. een vergoeding die verschuldigd wordt ingeval de kredietnemer, na ingebrekestelling, nalatig blijft in zijn verplichting tot betaling ingevolge de transactie;
- c. een vergoeding die verschuldigd wordt indien de kredietnemer vervroegd aflost.

Artikel 35

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt, ten einde het aanvaarden door kredietgevers van te grote risico's tegen te gaan, de ten hoogste toegelaten kredietvergoeding vastgesteld en worden regels gegeven betreffende de tijdstippen waarop de kredietvergoeding in rekening wordt gebracht.

2. De ten hoogste toegelaten kredietvergoeding wordt uitgedrukt in een geldsom, een percentage of in enige andere vorm. Deze kan verschillen naar gelang van de hoogte van de kredietsom, de looptijd van de transactie, mede in verband met de termijnen van aflossing, de vorm van de kredietvergoeding bedoeld in artikel 34, en het al dan niet variabel zijn van de kredietvergoeding.

3. Bij de maatregel, bedoeld in het eerste lid, wordt bepaald dat ter zake van krediettransacties, waarbij de kredietvergoeding variabel is, geen vergoeding als bedoeld in artikel 34, onder c, is toegelaten.

Artikel 36

Het is de kredietgever en de leverancier verboden een hogere kredietvergoeding in rekening te brengen, te bedingen of te aanvaarden, dan wel kredietvergoeding op een ander tijdstip in rekening te brengen, dan is toegelaten ingevolge artikel 35.

Artikel 37

1. De kredietnemer is te allen tijde bevoegd tot volledige of gedeeltelijke vervroegde aflossing.

2. De kredietgever of de leverancier kan bedingen dat gedeeltelijke vervroegde aflossing slechts plaatsvindt door een betaling ter grootte van ten minste een termijnbedrag overeenkomstig de betalingsregeling of, indien meer wordt afgelost, een veelvoud van een zodanig bedrag, op een tijdstip waarop ingevolge de betalingsregeling een termijnbedrag dient te worden voldaan.

Artikel 38

Het is de kredietgever en de leverancier verboden:

- a. ter zake van nog niet opeisbare verplichtingen van de kredietnemer andere dan chartale betaalmiddelen aan te nemen, anders dan voor volledige of gedeeltelijke vervroegde aflossing;
- b. een wissel op de kredietnemer te trekken of een onderbriefje van de kredietnemer aan te nemen ter zake van hetgeen de kredietnemer verschuldigd is, dan wel een van de kredietnemer ter betaling ontvangen cheque over te dragen aan een derde.

Artikel 39

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen, in het belang van een goede voorlichting, regels worden gesteld ten aanzien van de inhoud van schriftelijke mededelingen betreffende het uitstaand saldo en de hoogte van de kredietvergoeding, welke gedurende de looptijd van de krediettransactie door de kredietgever aan de kredietnemer worden verstrekt.

2. Bij transacties met een variabele kredietvergoeding is de kredietgever verplicht om van elke wijziging van de kredietvergoeding op het eerstvolgende rekeningafschrift mededeling te doen aan de kredietnemer, waarbij hij tevens het gewijzigde effectieve kredietvergoedingspercentage op jaarbasis, berekend op door Onze Minister aangegeven wijze, vermeldt.

3. De kredietgever verstrekt op een daartoe strekkend verzoek van de kredietnemer een gespecificeerd overzicht van het uitstaand saldo. Hij kan daarbij een vergoeding in rekening brengen tot ten hoogste het bedrag van de werkelijke kosten.

4. Binnen korte tijd na het tenietgaan van de verbintenis van de kredietnemer verstrekt de kredietgever aan de kredietnemer op diens verzoek kosteloos een gespecificeerde afrekening.

Afdeling 4. Eigendomsvoorbehoud, eigendomsoverdracht tot zekerheid en verpanding van vorderingen

Artikel 40

1. Het is de kredietgever en de leverancier slechts toegestaan zich, tot zekerheid van de nakoming van een verbintenis van de kredietnemer uit hoofde van een krediettransactie, de eigendom van een zaak voor te behouden of te doen overdragen, indien die zaak door de kredietnemer met het geleende geld wordt aangeschaft of aan de kredietnemer ingevolge de transactie het genot van die zaak wordt verschaft. De vorige volzin is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van het vestigen van een pandrecht op een vordering van de kredietnemer.

2. De eigendom van een zaak die in het kader van een doorlopende krediettransactie tot zekerheid is overgedragen of voorbehouden gaat van rechtswege over op de kredietnemer zodra deze aflossingen heeft gedaan ter grootte van het verschil tussen de contantprijs van die zaak en het bedrag van de contante betaling betreffende het genot van die zaak, dan wel, indien geen contante betaling is gedaan, ter grootte van die contantprijs. Aflossingen worden bij goederenkrediet toegerekend aan verschillende zaken in dezelfde volgorde als waarin met het verschaffen van het genot daarvan een aanvang is gemaakt en bij geldkrediet in dezelfde volgorde als waarin zij zijn aangeschaft.

Artikel 41

1. Afgifte van een zaak, waarvan de eigendom in het kader van een krediettransactie tot zekerheid is overgedragen dan wel voorbehouden, kan slechts worden gevorderd in de gevallen, bedoeld in artikel 33, onder c, 1° tot en met 5.

2. Afgifte van een zaak als bedoeld in het eerste lid kan niet meer worden gevorderd indien meer dan drie vierde deel van de krediet som is afgelost. De vorige volzin vindt geen toepassing met betrekking tot doorlopende krediettransacties.

3. Afgifte van een zaak als bedoeld in het eerste lid heeft, indien zij geschiedt in overeenstemming met het bepaalde in dit artikel, tot gevolg dat de tot de krediettransactie behorende overeenkomsten van rechtswege worden ontbonden.

4. De kredietnemer kan niet worden verplicht de kredietgever of de leverancier toe te laten tot zijn woning of erf om de tot zekerheid dienende zaak te bezichtigen of tot zich te nemen.

Artikel 42

1. Indien de kredietnemer binnen veertien dagen nadat hij de zaak heeft afgegeven het totale op het tijdstip van inlossing achterstallige bedrag, benevens de vergoeding, bedoeld in artikel 34, onder b, betaalt, wordt de zaak door de kredietgever teruggegeven.

2. Door de in het eerste lid bedoelde betaling wordt de ontbinding van de tot de krediettransactie behorende overeenkomsten ongedaan gemaakt.

3. Bij herhaalde afgifte van de zaak behoeft deze door de kredietgever slechts te worden teruggegeven na betaling door de kredietnemer van het in het eerste lid bedoelde bedrag, benevens het restant van de krediet som, alsmede de bedongen kredietvergoeding, voor zover toegelaten ingevolge artikel 35, met dien verstande, dat bij doorlopend geld- en goederenkrediet in plaats van het restant van de krediet som het restant van de in artikel 40, tweede lid, eerste volzin, bedoelde aflossingen moet worden betaald; de tweede volzin van dat lid vindt overeenkomstige toepassing.

4. Indien de kredietgever een redelijk belang heeft bij weigering van de teruggave, kan de rechter bepalen dat het eerste lid buiten toepassing blijft.

5. Van de bepalingen van dit artikel kan door partijen slechts ten voordele van de kredietnemer worden afgeweken.

Artikel 42a

1. In afwijking van artikel 40, eerste lid, kunnen de kredietgever, onderscheidenlijk de leverancier, en de kredietnemer, indien de kredietnemer ingevolge een overeenkomst als bedoeld in artikel 30, eerste lid, verplicht is tot het sluiten van een schadeverzekering ter zake van een goed dat de kredietgever, onderscheidenlijk de leverancier, tot zekerheid in eigendom heeft, voor het geval het goed geheel teniet gaat overeenkomen dat het recht op de verzekeringspenningen aan de kredietgever onderscheidenlijk de leverancier tot zekerheid wordt overgedragen.

2. De kredietgever, onderscheidenlijk de leverancier, die ingevolge een overdracht als bedoeld in het eerste lid verzekeringspenningen ontvangt, stelt de kredietnemer daarvan terstond schriftelijk in kennis. Daarbij deelt hij de kredietnemer mee dat deze in de gelegenheid is om gelijkwaardige vervangende zekerheid te stellen. Indien de kredietnemer gelijkwaardige vervangende zekerheid stelt, betaalt de kredietgever de verzekeringspenningen terstond aan hem uit. Artikel 40, eerste lid, is niet van toepassing ten aanzien van door de kredietnemer gestelde vervangende zekerheid.

3. De in het eerste lid bedoelde overdracht vervalt, zodra de kredietnemer drievierde van de krediet som heeft afgelost. De kredietgever, onderscheidenlijk de leverancier, doet hiervan terstond schriftelijk mededeling aan de betrokken verzekeraar. De kredietgever, onderscheidenlijk de leverancier, die ondanks het vervallen van de overdracht penningen van de verzekeraar ontvangt, betaalt deze terstond uit aan de kredietnemer.

Afdeling 5. Overige bepalingen

Artikel 43

1. Een overeenkomst als bedoeld in artikel 30, eerste lid, kan slechts door rechterlijke tussenkomst worden ontbonden, behoudens het bepaalde in artikel 41, derde lid, van deze wet en de artikelen 37 en 38a van de Faillissementswet (Stb. 1893, 140).

2. Indien bij ontbinding van zodanige overeenkomst een der partijen in een betere vermogenstoestand zou geraken dan bij het in stand blijven van die overeenkomst en afwikkeling overeenkomstig de betalingsregeling, vindt volledige verrekening plaats.

Artikel 43a

1. Indien de leverancier van een roerende lichamelijke zaak of een dienst waarop een krediettransactie als bedoeld in artikel 1, onder a, sub 3°, betrekking heeft, jegens de kredietnemer tekortschiet in de nakoming van zijn verbintenis, is de kredietnemer jegens de kredietgever bevoegd op dezelfde voet de nakoming van zijn verplichtingen uit die transactie op te schorten als hij zou zijn indien het een transactie als bedoeld in artikel 1, onder a, sub 2°, betrof, indien:

a. de kredietnemer het krediet heeft verkregen krachtens een voordien tussen de kredietgever en de leverancier tot stand gekomen overeenkomst op grond waarvan uitsluitend door die kredietgever aan een wederpartij van die leverancier krediet wordt verstrekt, en

b. de kredietnemer van de leverancier schriftelijk nakoming van diens verbintenis heeft verlangd en de leverancier in gebreke is gebleven daaraan te voldoen.

2. De in het eerste lid bedoelde bevoegdheid vervalt zodra de leverancier zijn verbintenis volledig aan de kredietnemer heeft voldaan of voor de voldoening van die verbintenis zekerheid is gesteld.

3. Indien op grond van de in het eerste lid, onder b, bedoelde niet-nakoming de overeenkomst tussen de kredietnemer en de leverancier wordt ontbonden, kan de kredietnemer de vordering die hij op de voet van het tweede lid van artikel 43 heeft jegens de leverancier, geldend maken jegens de kredietgever. Het bepaalde in het eerste lid, onder b, is van overeenkomstige toepassing, tenzij de ontbinding van de overeenkomst geschiedt in verband met het faillissement van de leverancier.

4. Dit artikel is niet van toepassing op een krediettransactie waarbij de krediet som minder dan vijfhonderd gulden bedraagt. Het in de vorige volzin genoemde bedrag kan in verband met geldontwaarding, dan wel in verband met een herziening van bedragen als bedoeld in artikel 13, tweede lid, van de richtlijn bij algemene maatregel van bestuur worden aangepast. Een aldus bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld bedrag treedt in de plaats van het in de eerste volzin genoemde bedrag.

5. Van de bepalingen van dit artikel kan door partijen slechts ten voordele van de kredietnemer worden afgeweken.

Artikel 44

De bepalingen van dit hoofdstuk omtrent nietigheid en vernietigbaarheid zijn mede van toepassing op overeenkomsten als bedoeld in artikel 30, eerste lid, die buiten Nederland worden gesloten door een buiten Nederland gevestigde kredietgever of leverancier met een kredietnemer die zijn gewone verblijfplaats in Nederland heeft en die het krediet in Nederland heeft aangevraagd.

HOOFDSTUK V. SCHULDBEMIDDELING

Artikel 45

1. Schuldbemiddeling is verboden.
2. Onder schuldbemiddeling wordt verstaan het in de uitoefening van een bedrijf of beroep, anders dan door het aangaan van een krediettransactie, verrichten van diensten, gericht op de totstandkoming van een regeling met betrekking tot de bestaande schuldenlast van een natuurlijke persoon, geheel of gedeeltelijk voortvloeiend uit een of meer krediettransacties.

Artikel 46

1. Het in artikel 45, eerste lid, bedoelde verbod is niet van toepassing op schuldbemiddeling:
 - a. om niet;
 - b. door gemeenten, gemeentelijke kredietbanken of andere door gemeenten gehouden instellingen, die zich krachtens hun doelstelling met schuldbemiddeling bezighouden;
 - c. door advocaten, procureurs, curatoren en bewindvoerders ingevolge de Faillissementswet (Stb. 1893, 140) aangesteld, notarissen, deurwaarders, registeraccountants en accountants-administratieconsulenten;
 - d. door natuurlijke personen of rechtspersonen, dan wel categorieën daarvan, aan te wijzen bij algemene maatregel van bestuur.
2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat de vergoeding voor schuldbemiddeling voor ingevolge het eerste lid, onder d, aangewezen personen of categorieën van personen niet meer mag bedragen dan een daarbij te bepalen percentage van het bedrag van de schulden, voor zover daaromtrent een regeling is tot stand gekomen, dat de vergoeding niet meer mag bedragen dan de kosten van de bemiddeling, alsmede dat geen vergoeding mag worden bedongen, in rekening gebracht of aanvaard indien geen regeling is tot stand gekomen. Deze regels kunnen verschillen naar gelang van de aangewezen personen of categorieën van personen, waarop zij betrekking hebben.
3. Nietig is een overeenkomst, voor zover daarbij wordt afgeweken van het bij of krachtens het tweede lid bepaalde.

HOOFDSTUK VI. BEROEP

Artikel 47

1. Degene die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een op grond van deze wet genomen beschikking kan daartegen beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.
2. De artikelen 5 en 29 tot en met 73 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1954, 416) zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VII. DE ADVIESCOMMISSIE CONSUMENTEN- KREDIET

Artikel 48

1. Er is een Adviescommissie consumentenkrediet.
2. De adviescommissie heeft tot taak Onze Minister desgevraagd of uit eigen beweging te adviseren omtrent aangelegenheden die het consumentenkrediet betreffen.
3. Onze Minister hoort de adviescommissie in elk geval over de ontwerpen van krachtens deze wet vast te stellen algemene maatregelen van bestuur. Onze Minister hoort de adviescommissie voorts over de ontwerpen van door hem krachtens deze wet vast te stellen regelingen, tenzij een zodanige regeling wordt vastgesteld krachtens een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 35 en bij die maatregel is bepaald dat het horen achterwege blijft.

Artikel 49

1. De adviescommissie bestaat uit negen leden. Elk lid wordt voor vier jaar benoemd. Een aftredend lid is terstond opnieuw benoembaar.
2. De voorzitter, tevens lid, van de adviescommissie wordt bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister, benoemd en ontslagen.
3. Door Onze Minister worden benoemd uit een voordracht, op te maken door de door hem aan te wijzen representatieve organisaties van:
 - a. kredietgevers: drie leden;
 - b. gemeentelijke kredietbanken: een lid;
 - c. kredietbemiddelaars: een lid;
 - d. consumenten: drie leden.
4. Onze Minister kan de leden op verzoek of uit eigen beweging ontslaan.

Artikel 50

Onze Minister voorziet in het secretariaat van de adviescommissie.

Artikel 51

1. De vergaderingen van de adviescommissie zijn besloten.
2. Onze Minister, Onze Minister van Justitie en Onze Minister van Financiën kunnen zich in een vergadering van de adviescommissie doen vertegenwoordigen door een of meer door hen aan te wijzen ambtenaren.

Artikel 52

- Ter uitvoering van haar taak kan de adviescommissie onder meer:
- a. zich rechtstreeks tot derden wenden tot het verkrijgen van de inlichtingen die zij behoeft;
 - b. daarvoor in aanmerking komende personen ter vergadering uitnodigen om hun mening uiteen te zetten of inlichtingen te verstrekken;
 - c. commissies instellen om haar adviezen voor te bereiden.

Artikel 53

De adviescommissie brengt aan Onze Minister ten minste eenmaal per twee jaren verslag uit van haar werkzaamheden.

Artikel 54

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven omtrent de samenstelling, de werkwijze en de bevoegdheden van de adviescommissie.

HOOFDSTUK VIII. TOEZICHT OP DE NALEVING

Artikel 55

Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde zijn belast de door Onze Minister daartoe aangewezen ambtenaren.

Artikel 56

De krachtens artikel 55 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd inzage te vorderen en afschrift te nemen van boeken en andere zakelijke bescheiden, een en ander voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 57

De krachtens artikel 55 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder toestemming van de bewoner, te betreden, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zonodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

Artikel 58

De krachtens artikel 55 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd zich door andere personen die daartoe door hen zijn aangewezen te doen vergezellen, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 59

1. Een ieder is verplicht aan de krachtens artikel 55 aangewezen ambtenaren alle medewerking te verlenen en alle inlichtingen te verstrekken, die zij redelijkerwijs bij de uitoefening van de hun bij de artikelen 56 tot en met 58 verleende bevoegdheden behoeven.

2. Zij die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn kunnen zich verschonen van het geven van inlichtingen, doch uitsluitend voor zover het betreft hetgeen hun in hun hoedanigheid is toevertrouwd. Zij kunnen voorts het verlenen van inzage van bescheiden en het verlenen van medewerking weigeren, voor zover hun geheimhoudingsplicht zich daartoe uitstrekt.

Artikel 59a

1. Onze Minister kan het verzamelen van gegevens ten behoeve van het door hem uit te oefenen toezicht op vergunninghouders opdragen aan door hem aan te wijzen accountants, die samenwerken in één organisatie.

2. Indien Onze Minister toepassing geeft aan het eerste lid stelt hij tevens regels ten aanzien van de uitvoering van de werkzaamheden, alsmede aangaande de rapportage over de verzamelde gegevens en de uitvoering van de werkzaamheden van de accountants en de organisatie ingevolge deze wet. Onze Minister kan voorts aanwijzingen dienaangaande geven aan de aangewezen accountants.

3. Onze Minister kan een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid ten aanzien van een of meer accountants intrekken.

Artikel 59b

1. Iedere vergunninghouder is periodiek een bijdrage verschuldigd in de kosten die gemoeid zijn met de ingevolge deze wet door de in artikel 59a bedoelde accountants en organisatie verrichte werkzaamheden.

2. De bijdrage worden in rekening gebracht en geïnd door de in artikel 59a, eerste lid, bedoelde organisatie. De organisatie legt jaarlijks een begroting van de kosten ter goedkeuring voor aan Onze Minister, volgens de door deze te stellen regels. Onze Minister stelt voorts regels aangaande de berekening van de bijdragen van de vergunninghouders, op basis van de door hem goedgekeurde begroting, alsmede het in rekening brengen van de bijdragen.

HOOFDSTUK IX. UITVOERING VAN DE WET

Artikel 60

De regels welke krachtens deze wet worden vastgesteld kunnen verschillen naar gelang zij verschillende kredietsoorten betreffen.

Artikel 61

1. Onze Minister kan vrijstelling en, op aanvraag, ontheffing verlenen van krachtens deze wet vastgestelde voorschriften.

2. Een vrijstelling en een ontheffing als bedoeld in het eerste lid kunnen onder beperkingen worden verleend. Aan een zodanige vrijstelling en ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

3. Een beslissing tot verlening, wijziging of intrekking van een ontheffing als bedoeld in het eerste lid wordt de aanvrager onder opgaaf van redenen schriftelijk medegedeeld indien die anders dan overeenkomstig een aanvraag wordt genomen.

Artikel 62

1. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de artikelen 1, onder a, 2^e en 3^e, 3, derde lid, 4, eerste lid, onder e, 28, derde lid, 43a, vierde lid, en 54 wordt gedaan door Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Justitie.

2. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de artikelen 3, derde lid, 10, eerste lid, 26, eerste en tweede lid, 27, tweede lid, 28, derde lid, 35, eerste lid, 39, eerste lid, 43a, vierde lid, en 54 wordt gedaan door Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën.

3. Een ministeriële regeling als bedoeld in de artikelen 4, eerste lid, onder a, 20, tweede lid, 22, tweede lid, 24, tweede lid, 25, tweede en derde lid, 26, vierde en vijfde lid, 59a, tweede lid, en 59b, tweede lid, wordt vastgesteld door Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën.

Artikel 63

Onze Minister doet, zodra een beschikking als bedoeld in artikel 4, tweede lid, 11, eerste lid, 17, indien het een intrekking van de vergunning betreft, 49 of 61 is vastgesteld, daarvan mededeling in de Nederlandse Staatscourant. Evenzo doet Onze Minister mededeling van een wijziging als bedoeld in artikel 55 of 59a, eerste lid, alsmede de intrekking van een zodanige aanwijzing, en kan Onze Minister mededeling doen van andere beschikkingen die worden genomen op grond van deze wet.

Artikel 64

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van de wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

HOOFDSTUK X. STRAF-, OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 64a

Overtreding van voorschriften, gesteld bij of krachtens de artikelen 26, 34, 36 en 38 is slechts strafbaar voor zover deze van toepassing zijn op een leverancier of een kredietbemiddelaar, alsmede, indien het het bij of krachtens artikel 26, vijfde lid, bepaalde betreft, op een kredietgever die niet beschikt over een vergunning als bedoeld in artikel 9.

Artikel 65

De Wet op de economische delicten (Stb. 1950, K 258) wordt als volgt gewijzigd:

a. in artikel 1, onder 3°, vervallen de zinsneden met betrekking tot de Wet op het afbetalingsstelsel 1961 en de Wet op het consumptief geldkrediet;

b. aan artikel 1, onder 4°, wordt toegevoegd: de Wet op het consumentenkrediet, de artikelen 9, 23, derde lid, 25, tweede lid, 26, 27, eerste en tweede lid, 34, 36, 38, 45, 46, tweede lid, 59, eerste lid, en 61, tweede lid, voor zover artikel 64a van die wet niet anders bepaalt.

Artikel 66

De zesde afdeling van de vijfde titel van het vierde boek van het Burgerlijk Wetboek geldt niet voor overeenkomsten als bedoeld in artikel 30, eerste lid, die ingevolge artikel 1576 van het Burgerlijk Wetboek als koop en verkoop op afbetaling moeten worden aangemerkt, met uitzondering evenwel van de artikelen 1576a, 1576h, 1576k tot en met 1576o, 1576p, eerste lid, 1576r, 1576u, 1576w en 1576x.

Artikel 67

In de Colportagewet (Stb. 1973, 438) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Artikel 1, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel a komt te luiden:

a. *geldkrediet, goederenkrediet, kredietgever, kredietnemer en leverancier*: hetgeen voor de toepassing van de Wet op het consumentenkrediet (Stb. 19...,) en de daarop berustende bepalingen daaronder wordt verstaan;.

2. Onderdeel b komt te luiden:

b. *bedrijfsleider*: degene, die algemene leiding geeft aan een onderneming;.

3. In onderdeel c wordt «*afbetalingscolporteur*» vervangen door: *goederenkredietcolporteur*, «afnemer» door: kredietnemer en «afbetalingstransactie» door: goederenkrediet.

4. In onderdeel d wordt «*afbetalingscolporteur*» vervangen door: *goederenkredietcolporteur*.

5. In onderdeel e wordt «*kredietcolporteur*» vervangen door: *geldkredietcolporteur*, «*afbetalingscolporteur*» door: *goederenkredietcolporteur* en «overeenkomst van kredietverlening» telkens door: *geldkrediet*; in dit onderdeel vervalt voorts: «anders dan als *afbetalingscolporteur*,».

6. In onderdeel f wordt «*afbetalingscolporteur*» vervangen door: *goederenkredietcolporteur*.

7. In onderdeel g wordt «de Adviescommissie afbetaling en colportage» vervangen door: de Adviescommissie colportage.

B

Artikel 2, eerste lid, komt te luiden:

1. Er is een Adviescommissie colportage. Deze heeft tot taak Onze Minister te adviseren omtrent de door hem krachtens deze wet te nemen beschikkingen op grond van een tegen een goederenkredietcolporteur of contantcolporteur gerezen bezwaar wegens onbehoorlijk gedrag.

C

In artikel 5 worden «*afbetalingscolporteur*» en «afbetalings-» telkens vervangen door: *goederenkredietcolporteur*.

D

In artikel 6 wordt «*kredietcolporteur*» vervangen door: *geldkredietcolporteur*.

E

1. In artikel 7, eerste lid, wordt «afbetalingstransactie» vervangen door: goederenkrediet.

2. Artikel 7, tweede lid, komt te luiden:

2. Artikel 5, eerste lid, geldt mede niet ten aanzien van een werkzaamheid, gericht op de totstandkoming van een goederenkrediet, waarvoor de Wet op het consumentenkrediet niet geldt.

F

Artikel 10 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het tweede lid komt te luiden:

2. De inschrijving als goederenkredietcolporteur wordt tevens geweigerd indien de eigenaar of eigenaren van de betrokken onderneming niet in het bezit zijn van een vergunning als bedoeld in artikel 9 van de Wet op het consumentenkrediet.

2. Het derde lid komt te luiden:

3. Het tweede lid geldt niet ten aanzien van een leverancier.

G

In artikel 12 wordt «afbetalings-» vervangen door: *goederenkredietcolporteur*.

H

In artikel 14 worden «afbetalings-» en «afbetalingscolporteur» telkens vervangen door: goederenkredietcolporteur.

I

Artikel 18, tweede lid, komt te luiden:

2. Een inschrijving als goederenkredietcolporteur vervalt tevens, wanneer de eigenaar of eigenaren van de betrokken onderneming niet meer in het bezit zijn van een vergunning als bedoeld in artikel 9 van de Wet op het consumentenkrediet.

J

In artikel 23, eerste lid, wordt «kredietcolporteur» vervangen door: geldkredietcolporteur.

K

In artikel 24 wordt «afbetalingscolporteur» vervangen door: goederenkredietcolporteur.

L

In artikel 25, eerste lid, wordt «afbetalingscolporteur» vervangen door: goederenkredietcolporteur, «de afbetalingstransactie» telkens door: het goederenkrediet en «afbetalingsleverancier of afbetalingsfinancier» door: leverancier of kredietgever.

M

In artikel 26, eerste lid, wordt «de afbetalingstransactie» vervangen door: het goederenkrediet.

Artikel 67a

In artikel 3, tweede lid, van de Vestigingswet detailhandel (Stb. 1971, 569) wordt onderdeel m vervangen door:

m. goederen door een kredietgever in de zin van de Wet op het consumentenkrediet (Stb.), bij een overeenkomst welke deel uitmaakt van een krediettransactie als bedoeld in artikel 1, onder a, sub 3, van die wet, dan wel.

Artikel 68

De Wet op het consumptief geldkrediet (Stb. 1972, 399) en de Wet op het afbetalingsstelsel 1961 (Stb. 1976, 515) worden ingetrokken.

Artikel 69

1. Artikel 7, tweede lid, geldt gedurende een jaar na het tijdstip van in werking treden van deze wet niet met betrekking tot een gemeentelijke kredietbank, voor de bedrijfsvoering waarvan voor dat tijdstip een reglement was vastgesteld en goedgekeurd ingevolge artikel 8 van de Wet op het consumptief geldkrediet.

2. Ten aanzien van degene, die op het tijdstip van in werking treden van deze wet in de uitoefening van een bedrijf of beroep als de in artikel 1, eerste lid, onder a, sub 1, 2 of 3, bedoelde eerste partij rechtmatig pleegt deel te nemen aan overeenkomsten als bedoeld in die bepaling.

blijft hoofdstuk II buiten toepassing gedurende drie maanden na dat tijdstip en voorts, indien binnen die termijn door Onze Minister een aanvraag als bedoeld in artikel 10 van die kredietgever is ontvangen, tot op die aanvraag onherroepelijk is beslist. Artikel 11, tweede lid, is niet van toepassing. De vergunning wordt verleend voor zover die betrekking heeft op een voortzetting van de in de eerste volzin van dit lid bedoelde werkzaamheid en de aanvrager op het tijdstip van in werking treden van deze wet in het bezit is van een vergunning als bedoeld in artikel 2 van de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1978, 255).

3. Artikel 17, eerste lid, onder b en c, is ten aanzien van een vergunninghouder van overeenkomstige toepassing met betrekking tot een voor het tijdstip van in werking treden van deze wet gegeven waarschuwing op grond van artikel 7 of 17 van de Wet op het afbetalingsstelsel 1961, onderscheidenlijk schriftelijke aanwijzing als bedoeld in artikel 19 van de Wet op het consumptief geldkrediet.

4. De artikelen 30 tot en met 32, 33, onder b, c en d, 34, 36, voor zover het betreft het bedingen van een niet variabele kredietvergoeding, 37, 40 tot en met 42, 42a, 43, eerste lid, 43a en 44 gelden niet voor overeenkomsten met een bepaalde looptijd, welke zijn aangegaan voor het tijdstip van in werking treden van deze wet, en ten aanzien van voor dat tijdstip aangegane overeenkomsten met een onbepaalde looptijd eerst met ingang van de dag, liggende drie jaar na dat tijdstip.

5. Artikel 33, onder e, voor zover deze bepaling betrekking heeft op artikel 34, 36, voor zover het betreft het bedingen van een niet variabele kredietvergoeding, 37, 40, 41, 42, 42a, 43, eerste lid, 43a of 44, geldt niet voor overeenkomsten met een bepaalde looptijd, welke zijn aangegaan voor het tijdstip van in werking treden van deze wet en ten aanzien van voor dat tijdstip aangegane overeenkomsten met een onbepaalde looptijd eerst met ingang van de dag, liggende drie jaar na dat tijdstip.

6. Artikel 10, tweede lid, van de Colportagewet, zoals dat komt te luiden ingevolge artikel 67, onder F, geldt niet met betrekking tot een natuurlijke persoon of rechtspersoon zolang ingevolge het tweede lid hoofdstuk II ten aanzien van die natuurlijke persoon of rechtspersoon buiten toepassing blijft.

7. Deze wet geldt niet voor een krediet dat wordt verleend in de vorm van een toegelaten debetstand op een rekening bij een kredietgever, tevens houder van een vergunning als bedoeld in artikel 2 van de Wet toezicht kredietwezen, indien die rekening:

- a. bestemd is voor het verrichten en ontvangen van betalingen aan, onderscheidenlijk van, derden;
- b. strekt tot gebruik in de uitoefening van het bedrijf of het beroep van de kredietnemer en
- c. geopend is voor het tijdstip, bedoeld in artikel 70, eerste volzin.

Artikel 69a

Artikel 69, vierde en vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de inwerkingtreding van een verhoging van het in artikel 3, eerste lid, genoemde bedrag, op grond van artikel 3, derde lid, alsmede een verlaging van het in artikel 43a, vierde lid, genoemde bedrag, op grond van dat lid.

Artikel 70

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Bij koninklijk besluit kan een ander tijdstip worden vastgesteld, waarop hoofdstuk VII in werking treedt.

Artikel 71

Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op het consumentenkrediet.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

De Minister van Justitie,

De Minister van Financiën,